

A kalapos n? meg a hangos fiú

2018 november 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

?k az ellenzék reménységei.

Nézegettem az egyik ellenzéki propagandaoldalon az október 23-ai ellenzéki tüntetést, a balliberálisokét. Ketten ragadták meg a figyelmemet. Nem, nem Hadházy Ákos vagy Márki-Zay Péter. Ez túlságosan evidens lenne.

A politika kínos abszurditása, hogy egyikük parlamenti képvisel?, a másik meg polgármester lehet. Sokat írtunk róluk, a 888.hu és mi is. Bevallom, képtelen is lennék egyetlen, a tüntetésen elmondott mondatát felidézni Hadházyra. Márki-Zay már viccesebb, ? – a Molotov-koktélok után – valamilyen hatalmas ellenállásról, forradalomról fantáziált, ha jól fordítottam le a gondolatait. Érdemes szerinte az ellenállóknak börtönbe menni, mert ugyan a börtönben nem lesz túlságosan jó, de minden egyes politikai fogoly lerövidíti egy nappal (vagy egy évvel, tényleg nem tudom, mit mondott) a diktatúrát (na, ezt viszont szinte biztos, hogy mondta). Közismert, tele vannak a magyarországi börtönök politikai foglyokkal, a nyilvános kivégzések általánossá váltak, nem is kérdés, Márki-Zay jól látja a mindennapokat. Természetesen maradjon sokáig Márki-Zay a közéletben (Hódmez?vásárhelyen természetesen ne, mert ha sokáig cirkuszol, el?bb-utóbb tönkreteszi az ott él?k életét. Vagy legalábbis megpróbálja). Jöjjön Budapestre, legyen csak országos politikus, az ellenzék miniszterelnök-jelöltje vagy bármilyen jelöltje. Akarjon köztársasági elnök vagy tárca nélküli csúcsminiszter lenni, vagy tervezesse, hogy egy szép napon ? lesz a Budapesti Közlekedési Központ, esetleg egy atomkutató intézet vezet?je. Álmodozzon akár a járványügyi központ vagy mondjuk a Magyar Állami Operaház irányításáról, ambíciója az ? szempontjából indokolt lenne, hiszen pontosan ugyanúgy értene az atomtudományhoz vagy az operai m?sorterv összeállításához, mint egy város vezetéséhez.

Márki-Zaynál azért egy zárójeles gondolatot nem tudok kikerülni: állítólag jó állása volt Magyarországon, mégis – 7 gyerekkel – kiment Amerikába, állítása szerint a semmibe. Kimenni a biztosból a bizonytalanba 7 gyerekkel? És azonnal munkát is kap? Egy icipicit furcsa. Na, mindegy. És utána – a biztos, jó amerikai állást eldobva, amit csodák csodájára megkapott – váratlanul hazajönni? És aztán elég gyorsan a politika közepébe pottyanni? Megannyi furcsaság...

De abban minden Fidesz-szimpatizáns megállapodhat, hogy jó, hogy van egy Márki-Zay Péterünk. Hiszen minden egyes nyilvános szereplésével – akaratán kívül persze – a kormánynak segít. Viszont láttam a szónokok között két ifjú embert, akik szintén mindent megtesznek a kormánypártok népszerűségéért. Egyébként hiányoltam is a miniszterelnök feminista aktivistát, aki a nyár eleji Erzsébet hídi tüntetésen valami iszonyatosan hamisan egy Bartók-feldolgozást migránsbarát szöveggel énekelt. (Énekelt – elég eufemisztikusan fejeztem ki magam. Valójában kornyikált, rikácsolt, fülsért?en vonyított, ezt kellene írnom.) ? aztán tényleg minden megjelenésével azt üzeni: csak ?t ne. Csak azokat ne, akikkel ? van. Remélem, nem figyelmetlenül néztem a tüntetést, mert akkor sajnálom, hogy lemaradtam róla, de nem t?nt fel, hogy ? is szózatot intézett volna a nemzetéhez.

Így viszont lesz, mit lesz, már van is két új kedvencem. Lukácsi Katalin és valamilyen Kristóf Ábel, az ? vezetékneve most sajnos nem jut eszembe. Könny? lenne utánanézni, nagyjából tíz másodperc, de ha egyszer nem jut eszembe a vezetékneve, akkor maradjon is így. Meg minek is. Nem mindegy?

Hogy mit mondtak, az is mindegy. Semmit. A szokásosat. Ugyanazt. Ami megragadott, az a hogyan.

Lukácsi Katalinban a jelmeze a mulatságos. Hányszor, de hányszor megnézhetné magát a tükörben? Milyen izgalmasan is indult ez az október 23-ai reggel! El?ször is drukkolni, hogy ne legyen es?. Nem, nem azért, mert akkor kevesen lesznek, úgymint kevesen lesznek, ezt ? is tudja. Hanem akkor az el?re eltervezett jelmezen változtatni kell. És a B megoldást éppen azért hívják B-nek, mert nem olyan jó, mint az A. Drukkolni, hogy az A jelmezhez alkalmas legyen az id?járás. A ruhát már el?z? este kikészítette az ágy szélére, hatszor-hétszer már megnézte magát a tükörben. Hogy mit mond majd a tüntetésen, az már mindegy is, az érdekli a legkevésbé. Egyvalamiben nem tud dönteni. A kalap. Van tíz kalapja. Mindegyik jó lenne egy ünnepi tüntetéshez, ez nem is kérdés, na de kiválasztani a legjobbat! Ez komoly feladat. Legyen az a cserfes? Vagy az a kislányos? Esetleg az a dímás? A nagyasszonyos? Ebben úgy nézek ki, mint egy tudós?, ez jó, de talán ez legyen, ebben olyan... olyan... vamp vagyok. Á, legyen inkább az. Utána még kétszer meggondolja magát, lehet, hogy egy hátizsákba még egy tartalékkalapot is beleszuszakol, kicsit gy?rött lesz, de mindegy, majd valahogy kilapítja, ha az utolsó pillanatban, valami hetedik érzékt?l vezérelve, inkább a *nagyvilágiúriasszonyos* mellett dönt – hiába, a legnagyobb politikusok is néha hallgatnak az ösztöneikre, nemcsak a megszerzett mérhetetlen tudásra és tapasztalatra.

A kalap mindent megold. Így még abban sem fog senki kételkedni, hogy a konferanszié (ez biztosan saját kérés) volt KDNP-s politikusnak hívja Lukácsi Katalint. Politikusnak. És nem azt fogja mondani akárcsak egyetlen ember is a tömegb?l: ó, én pontosan tudom, Lukácsi Katalin politikus sohasem volt, hanem csak kisegít? sajtósként vagy

titkárként dolgozott ott egy darabig. Úgy volt politikus, ahogy mondjuk az MSZP-nél politikus akkor az egyik sof?r. Ha van kalap, akkor ezt senki sem fogja gondolni. Van kalap, elmondja kalapban, megtapsolják, boldog, hazamegy.

A fiatalemberben meg a hangja az érdekes. Artikulátlanul rikácsol. Vannak emberek, akik – igazságtalan az élet! – akkor sem tudnak tekintélyesnek, er?snek mutatkozni, ha mindent megtesznek ezért. Alkatilag ilyenek. Ett?l még lehetnek boldog emberek, lehet jó állásuk, lehetnek kiváló plasztikai sebészek vagy buszvezet?k, jogászok vagy eladók. Bármi lehet bel?lük. Csak sajnós éppen népvezér, népribun politikus nem.

A fiatalember is ilyen. Semmi er?, sem súly, és ez nem az életkorából adódik. Ilyen lesz húsz év múlva is. Ha csak elmondaná normálisan a beszédet, függetlenül attól, hogy egyetlenegy valódi gondolata nincs, nem lenne komikus. Egyszer?en csak érdektelen lenne. Na de így, hogy torkaszakadtából üvöltözik! Látja, hogy er?tlen, ezért üvölt, de ett?l nem er?snek t?nik, hanem ellenállhatatlanul nevetségesnek. Kiüvölti magát, megtapsolják, boldog, majd hazamegy.

Nem sajnáljuk az ? boldogságát sem.

S?t, még több leny?göz? kalapcsodát, még hangosabb ordibálást, el?tte egy Hadházyt, utána egy Márki-Zayt kívánunk nekik. Jó ez így mindenkinek.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

